

L. K. N.—P. — ¿Es millor la llet de cabra o la de vaca?

R. — Poca diferència existeix entre una i altra per a l'ús habitual d'infants i d'adults. En general, però, la llet de cabra té per a les criatures l'avantatge de no estar contaminada pel virus de la tuberculosi, cosa relativament freqüent en la de vaca, especialment quan viu a la ciutat en llocs poc airejats i a espatlles del sol. No és que les cabres siguin immunes a la tuberculosi, posat que en igualtat de condicions no és gran la diferència de receptivitat per aquesta malaltia que presenta un i altre animal. Però per les condicions en què solen criar-se les cabres a tot arreu, més a l'aire lliure i al sol, presenten molt més rarament aquesta malaltia. Per contra, la cabra, sobretot la cabra argelina, transmet fàcilment el virus de les febres de Malta, que per ésser a temporades relativament freqüents entre nosaltres se les anomena també febres de Barcelona, o febre mediterrània. D'una manera general, doncs, no hem de donar gran preferència a una o altra per al consum habitual, més que per motiu de conèixer la vida més o menys higiènica que segueixen aquests mamífers, quan hom pot saber l'origen veritable de la llet.

N. P.—Per a netejar el coure, pot emprar qualsevol de les fórmules següents: **a)** Aigua 125 grams, àcid oxàlid, 20 grams. **b)** Aigua 125 grams, àcid sulfúric 60 i alum 8 grams. **c)** Àcid oxàlid i sulfúric, 8 grams de cada cosa, terra consumida, 64 grams i aigua 1.000. **d)** Terra consumida porfiritzada 100 grams, oli blanc 30 grams, sabó negre 60 grams, aigua 500 grams, alcohol 60 i essència de trementina 100 grams.

★

C. No O.—P. — Què és tapioca? Es un bon aliment?

R. — La tapioca procedeix de les Antilles, de Río de Janeiro, de Bahía, i actualment es cultiva també a Madagascar. Es la farina que s'obté de dues menes de plantes: el Manioc ordinari i amarg (Manihot utilissima Poh, o Jatropha Manihot, L.), i el Manioc dolç, juca dolça o aipi (Manihot aipi Poh o Jatropha dulcis Rottb.). La primera d'aquestes plantes és verinosa, però perd el veri rentant-la, o per acció de la fermentació o del calor. Els rizomes que s'obtenen d'aquesta planta es pelen, i després de rentats, es converteixen en polpa, que es prensa i es deixa posar la fècula, la qual es renta i s'assèca. El producte obtingut s'anomena fècula o farina de manioc. Per a obtenir la tapioca, es posa aquesta fècula entre planxes de ferro calent, i així es fa assecar. Tal com es presenta al comerç té la forma de petites masses irregulars, dures, difícilment pulveritzables, de sabor fat lleugerament dolç. Es dissol una petita part en l'aigua, i la part insoluble que és quasi el total, s'infla notablement. La tapioca s'usa com a un aliment excellent i molt fàcilment digerible, per la qual cosa s'aconsella als convalescents. Poden preparar-se amb la tapioca gelatines i sopes, coent-la amb llet, aigua o brou. Es falsifica molt amb fècula de patates sotmesa al mateix tractament a què es sotmet la farina de manioc. Però es pot conèixer fàcilment la sofisticació examinant els petits grans al microscopi, d'una gran diferència, o bé afegint un poc de iode: ambdues sopes es tornen blaves, però, així com la tapioca veritable perd ràpidament aquest color, la tapioca falsificada amb fècula de patates conserva molt de temps el color blau.

★

H. I.—Una bona fórmula per «Cold-cream» és la següent: Oli d'ametlles dolces, 215 grams; esperma de ballena, 60 grams; cera blanca, 30 grams; aigua de roses, 60 grams; essència de roses, deu gotès; tintura de benjuí, 15 grams.

★

PETROLA.—P. — Quina temperatura és la normal?

R. — La temperatura normal sol oscillar entre 36'4 i 36'7°, segons els individus, considerant aquesta xifra com a promèdia, car no és sempre la mateixa durant el dia, i referint-nos a la que es troba posant-se el termòmetre sota l'aixel·la. La temperatura mínima sol ésser durant la matinada. Després va augmentant lleugerament per a assolir la màxima cap al migdia i cap-al-tard. En general és excessiva sempre que passi de 37 en les hores de màxima, i cal vigilar que algun procés, particularment tuberculos, no estigui amagat i siguin les dèsimes l'únic signe exterior.

★

U. N. G.—P. — Es perjudicial fer gimnàstica durant la menstruació?

R. — Durant la menstruació cal que la dona observi un repòs relatiu, i s'abstingui, sobretot, d'exercicis violents. És preferible que segueixi fent solament els exercicis més suaus dels que ja venia practicant si té aquest bon costum. Abstenir-se també de prendre banys al mar lliure, especialment si encara fresqueja. El fet que siguin moltes les que segueixen fent la mateixa vida d'esports en tot temps, no vol dir que no sigui molt més aconsellable dur una vida de semirepos.

★

M. I. G.—P. — Amb els cucs de la fruita, es poden agafar paràsits intestinals?

R. — No és mai aquest l'origen dels paràsits intestinals, posat que els cucs de les fruites no solen ésser més que larves d'insectes que moren fatalment quan es separen del seu medi que és la fruita madura. L'origen més freqüent sol ésser el menjar verdures o aliments crus que han estat contaminats amb ous o gèrmens portats per aigües brutes o brutícia dels animals o de l'home mateix.

★

CARMELA.—P. — Com es poden netejar els taps usats?

R. — Es posen en un recipient, disposat de tal forma que no puguin nedar en el líquid, ja que és necessari que es banyin per tots costats. Per això pot posar-se damunt dels taps una placa de metall foradada de forma que permeti el pas del líquid. Aquest líquid no és altra cosa que aigua bullent, a la que s'hi afegeix un cinc per cent d'àcid sulfúric. Es deixen així els taps durant quinze o vint minuts, i després es tira el líquid i s'emplena el recipient amb aigua clara, també bullent, renovant-la diverses vegades.